

OVERSCHIE 2 JUICHT

Je vraagt je natuurlijk in deze stelling af of 32. Dxf5 dan niet mag. Een vervolg zou kunnen zijn 32. .., Ta1+ 33. Kc2, La4+ 34. Pxa4, Taxa4 35 Dc8+ en remise door eeuwig schaak. Misschien wilde wit meer en ... hij had weinig tijd. Het vervolg was:

Kb1 ?	33	La4	Lc2	39	Kf6
Dd2	34	Lxd1	Pe2	40	Pa6
Lxd1	35	Ta7	Pd4 ?	41	c3 !
Dg2	36	Tg7	Pxf5	42	Txb2+
Dxg7+	37	Dxg7	Kc1	43	Txc2+
Txg7	38	Kxg7	Kxc2	44	Kxf5

Geeft op.

Na de kampioen uit het Limburgse te hebben verslagen met $6\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ stonden we met één been reeds in de KNSB. Medekandidaat werd HMC uit Den Bosch dat Het Witte Paard uit Sas van Gent versloeg ($7\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$).

In de 2e ronde stelde HMC zijn promotie zeker door een $5\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$ zege op Schaesberg en verknolden wij onze "eerste matchpoint" door een 5-5 tegen HWP.

In de 3e ronde slaagden wij ondanks alles toch erin tot de KNSB-gelederen door te dringen door HMC met $5\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$ achter ons te laten. Helaas moet de conclusie wel zijn dat OV2 het moeilijk gaat krijgen in het seizoen 76/77, zeker als wij (volkomen terecht) onze sterkste troeven aan het eerste zullen moeten afstaan om het eerste nu eens echt naar de 1e klasse KNSB te krijgen.

Dat alles neemt niet weg: OVERSCHIE IS GROOT GEWORDEN.

SCHAESBERG 1 - OVERSCHIE 2

PROMOTIEWEDSTRIJD

Hoe vermoeiend het was en hoe ver.

Als voorloper op het geheel, speelde Dick van Enk zijn partij vooruit, had een tikkeltje geluk en won; een prettig uitgangspunt.

De rest verzamelde zich op zaterdag 10 april in de hal van het Centraal Station, althans, dat was de bedoeling. Op het punt van vertrek ontbrak Kandelin; zenuwen, gemopper, maar gelukkig met reserve Aad Everwijn vertrokken wij naar het verre zuiden.

Arnold Hammer bracht het eerste halve puntje op het scorebord $1\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Arie van Dieren speelde als gebruikelijk op het scherp van het zwaard, won, en hield er een pracht van een hoofdpijn van over. De vele gerookte sigaretten hadden daar vermoedelijk een groot aandeel in, de inhoud van zijn maag leegde Arie tussen Eindhoven en Tilburg !

Jan Beaufort won een stuk en de partij, zodat de stand intussen $3\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ was geworden.

Henri Krop speelde, na afruil van enkele stukken, een soort Schaak-Go, deed dit echter zo goed, dat zijn tegenstander de rest van zijn materiaal moest inleveren. $4\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$.

Intussen zwoegde Daan Smit aan bord 1 tegen Mr. Arnold, moest in hem zijn Meester erkennen en verloor.

Rinus Degeling, als gebruikelijk al dagen in de zenuwen, daardoor weinig zelfvertrouwen, (vanwaar die zenuwen?) offerde een pion, nu ja, offeren, kreeg dit pionnetje terug, (je verwacht niet anders van dat vriendelijke volkje in Limburg) nam de aanval over, won een stuk en tevens de partij; hoera $5\frac{1}{2}-1\frac{1}{2}$!!

Met nog zo'n 20 zetten te doen in 4 minuten moest de tegenstander van Jan Willem Wesselius (Jan Willem zelf moest nog een kwart potlood opeten!) zich een weg zoeken op een bord vol stukken. Hij vond deze weg wel, maar toen de rook was opgetrokken, bleken er bij Jan Willem meer stukken overgebleven dan bij zijn tegenstander. $6\frac{1}{2}-1\frac{1}{2}$

De resterende partijen van Aad Everwijn en Jan de Jong werden in eerste instantie afgebroken, maar bij nader inzien opgegeven. $6\frac{1}{2}-3\frac{1}{2}$.

Tijdnoed was er ook om de trein te halen, afstand naar station ongeveer 9 m.n. ten lopen, beschikbare tijd 8 minuten. Wat meer tempo en de trein is ons, echter niet voor de teamleider, voor wie dit tempo aan de hoge kant was. Geen bezwaar de bestuurder wachtte wel even, dit op de vraag van Rinus!

Hartelijk dank bestuurder en rijden maar! Al rijdende kwamen we echter tot de ontdekking dat Daan Smit ontbrak. Die ging even een loempia halen. In Heerlen even opbellen, en inderdaad had ^{men} iemand met lang haar en in het bezit van een loempia gezien, en ze zouden hem per volgende trein afsturen.

Moe en voldaan was de thuiskomst voor de vroege vogels. 23.30 uur.

H.M.C. den Bosch - Overschie 2

$4\frac{1}{2} - 5\frac{1}{2}$

Na het teleurstellend resultaat tegen H.W.P. op 1 mei, op naar Den Bosch voor de beslissing. Verzamelen in de hal van Centraal Station, tellen, iedereen present, starten. Onder het zingen van "Dat gaat naar Den Bosch toe", bestormden we de trein. Daar voegde zich Dick van Enk volgens afspraak bij ons, en om 14.00 uur konden de klok-ken gestart worden. Al vrij vlot kreeg Henri Krop een remise aangeboden, hetgeen na overleg werd aangenomen, $\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$.

Arie van Dieren verslikte zich in een opening, dat kostte enkele pionnen en vermoedelijk de partij, maar hierover later.

Rinus Degeling kreeg als tweede een remise aangeboden, ook dit werd, gezien de gunstige stellingen van Dick van Enk en Daan Smit aangenomen. 1-1.

Jan Willem Wesselijs was intussen goed in de vernieling gekomen. Weliswaar be-
steedde hij zijn denktijd goed door zijn sikje van keurige krulletjes te voorzien,
zijn tegenstander was niet onder de indruk hiervan, zette de botte schaar in de
partij: 2-1.

Daan Smit zorgde voor een regelmatige partij en het volle punt. De stand was
weer gelijk. 2-2.

Behalve Arie van Dieren stond niemand slechter, dus open kansen voor Overschie.
Arie vocht als een leeuw, won een pion terug, maar kon niet verhinderen dat de
stukken van het bord gingen en de kansen steeds geringer werden. Verslikte Arie
zich in de opening, zijn tegenstander deed dat in de rook (dat was tenminste zijn
lezing), blunderde, gaf zijn Dame weg, wat Arie wel zag, dankbaar aanvaardde en
de stand op 2-3 bracht.

Iedere halve punt was nu welkom, hetgeen gebeurde, partij na partij werd remise
en op 15 mei 1976 om 18.00 uur promoveerde Overschie 2 naar de K.N.S.B., waarvan
akte !

J. v.d. VAART

BEDRIJFSSCHAAK

Op zeven woensdagen zonder cup-voetbal, werd door in de dertig viertallen van
"bedrijven" gestreden om de eer de sterkste te zijn. Niet alleen bedrijven namen
deel, want wij zagen o.a. DE INVAL, een vertegenwoordigend team van de societeit
De Inval, en de FABELTJES BAR, welk team is samengesteld uit bezoekers. Voor een
paar whisky-soda's moet toch een aardig team samen te stellen zijn. Dat was dit
jaar nog niet het geval, want zij behoorden tot de middenmoot. Tot de top behoor-
den GEB 1, Post District 1, Mees en Hope (de kampioen van 1975) en Stokvis.
In de laatste ronde ontmoetten deze ploegen elkaar. Op een gedeelde eerste
plaats stonden GEB 1 en Post District 1 met $18\frac{1}{2}$ punt en Mees en Hope $15\frac{1}{2}$ en
Stokvis 15 punten.

Aan het eerste bord van Mees en Hope zat Rinus Degeling die het daar met wit
mocht opnemen tegen Frans Koevermans, vijfde bordspeler van Charlois 1. Het
spelen tegen zo'n hoofdklasser heeft iets ontspannends, want je wordt kansloos
geacht. Verlies je dan zegt iedereen dat het normaal is, haal je er meer uit,
dan valt het geweldig mee. Van dit duel volgt hieronder een verslag.

Mees en Hope verloor tenslotte met 3-1 en omdat het Postdistrict tegen Stokvis
niet verder kwam dan 2-2 werd GEB 1 bedrijfskampioen 1976.

Van de Overschieleden kwam de Vos uit voor RET 1. Dit team eindigde tenslotte op een verdienstelijke 10e plaats, waarmee een prijs werd gewonnen.

M. DEGELING (Mees en Hope) - F. KOEVERMANS (G.E.B.)
Bedrijfsschaakcompetitie 1976 - 7e ronde

Tempo: 40 zetten in 105 minuten, daarna uitvluggeren met een extra kwartier.

1. e2-e4	g7-g6	3. Pbl-c3	c7-c6
2. d2-d4	Lf8-g7	4. f2-f4	d7-d5

Er zijn tegenwoordig spelers, die, blasé van de zich steeds verder uitbreidende openingstheorie, op iedere opzet van wit antwoorden met ...g6, ...c6 en ...d5. Een kenner van deze kameleon-opbouw is de Amerikaan K. Smith, deelnemer aan het "Fried Chicken-toernooi 1972". Hij heeft een boekje laten verschijnen waarin hij beginnende schakers adviseert nooit iets anders te spelen dan dit systeem met zwart, zodat ze zich niet in de opening laten verrassen. Een ander boekje in die reeks beveelt voor wit als uniforme opzet Konings-Indisch in de voorhand aan. In het algemeen is een dergelijke beperking niet raadzaam als men eenmaal een zeker niveau heeft bereikt. Het rustige Kameleon-systeem wordt echter ook wel als verrassingswapen, door zich sterker achtende spelers, gebruikt, b.v. door Planicnk en Ghisdavu in partijen tegen hoofdklassers.

5. e4-e5	h7-h5	6. Pgl-f3	Lc8-g4	7. h2-h3	Lg4-f5 ?
----------	-------	-----------	--------	----------	----------

Nu echter Degeling de theorie bleek te kennen ging Koevermans "verrassings-taktiek" niet op en probeerde hij een "nieuwttje"

Hoewel de loper op actieve wijze "schijnt" is hij zeker niet waardevoller dan het paard. De theorie schrijft ruil voor. Degeling kende een partij Liberson-Smyslov, waarin wel werd geruild en raakte in verwarring over het nu te volgen plan. Behalve Smyslov vonden ook Petrosian (in 1970 tegen Fischer) en Benkő (in 1971 tegen Zuckermann) ruil van hun slechte loper verstandiger.

8. Lf1-e2	Pg8-h6
-----------	--------

Dit paard streeft gewoonlijk naar f5, een punt nu eigenhandig door zwart geblokkeerd.

9. 0-0	Dd8-d7	10. Ddl-el ?
--------	--------	--------------

Degeling tekent hierbij aan: "Een ernstige fout. Ik was geobsedeerd door de dreiging tweemaal te slaan op h3 en Kh2 sprak mij niet zo aan wegens Pg4+. Maar ^{met} de tekstzet vergat ik wel even dat de dame c2 dekte".

In feite is er weinig aan de hand als wit na het offer Pf3-h2 kan spelen.

10. Le3 is daarom een zet die niet kan (10. ...Lxh3, 11. gxh3 Dxh3, 12. Ph2?)

Dg3+) maar wit kan gerust de ontwikkeling van deze loper uitstellen en bijv.

10. Pa4 spelen.

10. ... Lf5xc2

11. Lc1-d2

De witte stukken zijn nu wel alle ontwikkeld maar werken niet erg samen.

11. ... Lc2-f5

12. Ta1-cl /0-0 (?)

Zwart speelt te rustig nar zijn pionwinst. Nu de pion er niet meer is heeft wit daar wel een half open c-lijn voor gekregen en daarmee kansen op de dame-vleugel.

12. .. b5 had wit's compensatiemogelijkheden sterk beperkt (13. a4 b4 en de zaak is dicht, maar misschien ziet Arie van Dieren offerkansen op d5 of b5.)

13. Pc3-a4 b7-b6

14. b2-b3

Noodzakelijk om zwart in de plotseling ontstane tang te houden; er dreigde c6-c5 met aanval op het paard en bevrijding.

14. ... Tf8-e8

Om verder te gaan met e7-e6 en Lg7-f8

15. Del-f2 Dd7-b7

Degeling: "Ik voelde me met mijn pion achterstand tegen een man als Koevermans, die van schaken meer begrepen heeft dan ik ooit nog zal leren, allesbehalve op mijn gemak. Wel is duidelijk, dat ik het van de half open c-lijn hebben moet."

16. Tc1c3

Pb8-d7

17. Pf3-h4 ? e7-e6

Een verkeerd wit plan. De slechte zwarte loper is van weinig waarde en waarom niet meteen 17. Tfcl ?

18. Ph4xf5

Degeling verwijdert de kwa de loper; hij hoopte misschien op 18. ... Pxf5, 19. g4 met koningsaanval. Ook was hij bang voor de manoeuvre ... Le4 en Pf5, maar dat paard kon tegen het witte geruild worden. Wit had zijn druk op c6 rustig kunnen versterken met 18. Tfcl Tac8, 19. Df1 Pb8, 20. b4 Lf8, 21. a3.

Ook 19. ... b5, 20. Pb2 geeft op iets langere termijn goed spel tegen de zwarte pionnenformatie, bijv. 20. ... Lf8, 21. Tg3, dreigend 22. Txx5.

Maar niet 20. Pc5? Pxc5, 22. Txc5 Lf8, 23. Tc3 Lb4. Het lijkt alsof om varianten van de laatste soort de zwarte loper op f5 nog steeds een gevaarlijke rol vervult en wit hem er maar af moet slaan, al was het alleen maar om beter achter de eigen linies te kunnen manoevreren.

In feite echter is de loper een blok aan zwarts been; in een eindspel heeft hij tegen een paard weinig in te brengen, zodat zwart in zijn vereenvoudigingsmid-delen beperkt wordt.

18. ... e6xf5

19. Tf1-cl Ta8-c8

20. Dd2-f1 b6-b5

Zwart krijgt het nu erg moeilijk. Het alternatief was 20. ... Pb8, 21. b4 f6

22. b5 c5 ! met tegenkansen in het centrum.

21. Pa4-c5

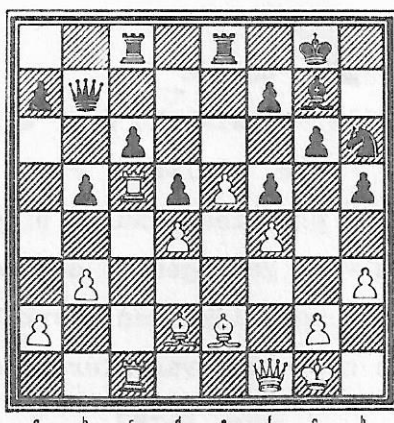
Pd7xc5

22. Tc3xc5

a7-a6

DIAGRAM 2

In deze stand werd door Degeling remise aangeboden, maar vanwege de stand op de overige borden moest Koevermans doorspelen.

23.	Tc5-c2	Db7-b6	26.	Df2-e3	Kg8-h7
24.	Df1-f2	a6-a5	27.	De3-c3	Lg7-f8
25.	Le2-f3	Te8-d8			

Degeling belegerde pion a5 maar schrok op het laatste moment terug voor 28. Dxa5 Dxd4+, 29. Kh2 Pg4+ en nu:

a. 30. hxg4 hxc4, 31. Le2 Le7, met de gevaarlijke dreiging 32. ... Kg7 en 33. ... Th8+.

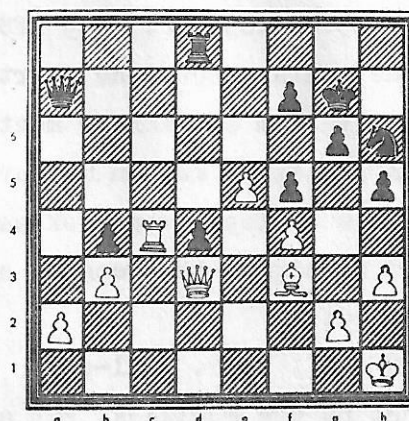
b. 30. Lxc4 hxc4, en de konsekwenties van 31. Txc6 zijn moeilijk vooruit te berekenen. Als deze zet niet kan, is de ruil van pion a5 tegen de centrumpion d4 niet te rechtvaardigen.

28.	Dc3-d3	Lf8-a3
29.	Tc1-e1	c6-c5
30.	dx c5	La3xc5+

Beide spelers hadden hier nog 8 minuten voor tien zetten.

31.	Kg1-h1	Lc5-f2
32.	Tel-c1	Tc8xc2
33.	Tc1xc2	Kh7-g7 ?
34.	Ld2xa5	Db6xa5
35.	Tc2xf2	d5-d4
36.	Tf2-d2	Da5-b6
37.	Td2-c2	Db6-a7
38.	Lf3-c6 ??	b5-b4
39.	Lc6-f3 ?	Da7-e7
40.	Tc2-c4	De7-a7

DIAGRAM 3

Einde eerste fase en Degeling bood opnieuw remise aan, maar het team van Koevermans had daaraan niet voldoende. Blijkbaar heerste er bij het GEB een andere teamgeest dan bij Hartoch c.s.

Degeling heeft zijn pion door een grap teruggewonnen en tot de 38e zet de structuur van de stelling (goede looper tegen afzijdig paard) behouden. In plaats van 38. Lc6 had 38. b3-b4 de zwarte pion voor grotere problemen gesteld, terwijl 39. La4 en 40. Tc4 ook nog wel zou hebben gewonnen.

Nu komt Koevermans eindelijk aan het woord. De witte looper is van "goed tot slecht" (op de kleur van de eigen pionnen) gedegradeerd, nu moet het zwarte paard nog gaan meedoen. Het slot van deze partij, waarbij wit helpt door de hari-kiri-zet 42.

g4, volgt in korte notatie:

41. Tc2 Pg8	42. g4? hxg4,	43. hxg4 Pe7	44. Td2 fxc4
45. Lxg4 Th8+	46. Kg2 Td8	47. Dc4 Pd5	48. Kg3 Pe3
49. Dd3 Dc7	50. Da6 De7	51. Kf3 Dh4	52. Lc8 Dh1+
53. Kg3 Pfl+	54. Kf2 Txc8 !	(vermijdt de eeuwige-schaak-val)	
55. Dxf1 De4	56. Kg1 Tc3	57. Te2 Df5	58. Dg2 Dxf4
59. Df2 Tc1+	60. Kg2 Dg4+	61. Dg3 Tg1+	wit geeft op.

Een aantal zetten in deze partij - 10. Del, 18. Pxf5, 28. Dd3 en 41. Tc2) zijn door wit gekozen uit angst voor zijn sterke tegenstander. Ik geloof niet dat je anders moet spelen tegen iemand, die veel sterker wordt geacht, dan tegen iemand die er "niets" van kan. Althans zolang de stelling in evenwicht blijft. Er zijn immers aan iedere stelling statische eigenschappen, die een zeker plan voor-schrijven. of je tegenstander nu Timman of J. Kruk heet.

Het zal tegen een sterke tegenstander wat meer tijd kosten om het juiste plan te herkennen (niet: vinden) en het zal ook niet meevallen om alle grappen en vallen te vermijden.

Maar "de mens lijdt het meest, door het lijden dat hij vreest", lijkt me niet achterhaald.

DAAN SMIT

UIT DE OUDE DOOS

In de elfde ronde van het AVRO-toernooi 1938 speelde Euwe met zwart deze nogal woeste partij tegen Reuben Fine.

Fine, die ooit de officiële Fide-uitdager was (er kwam door de 2e wereldoorlog niets van) verdween kort na de oorlog van het schaaktoneel omdat hij de voorkeur gaf aan zijn beroep van psychiater.

WIT : R. Fine (USA)

ZWART: M. Euwe

1.	d2-d4	Pg8-f6	15.	Pf3xd4	e5xd4
2.	c2-c4	e7-e6	16.	Td1xd4	Dd8-b6
3.	Pg1-f3	d7-d5	17.	Dd2-c3	Ld7-f5
4.	Lc1-g5	Lf8-b4+	18.	g2-g4	Lf5-g6
5.	Pb1-c3	d5xc4	19.	f2-f4	Le7-c5
6.	e2-e4	c7-c5	20.	Td4xc4	Pa5xc4
7.	e4-e5	c5xd4	21.	f4-f5	Lc5-d4
8.	Dd1-a4+	Pb8-c6	22.	Dc3-b3	Db6-c6
9.	0-0-0	Lc8-d7	23.	Lf1-g2	Dc6xe4 !
zie diagram 1			24.	Lg2xe4	Pc4-d2+
10.	Pc3-e4	Lb4-e7	25.	Kb1-a1	Pd2xb3
11.	e5xf6	g7xf6	26.	a2xb3	0-0
12.	Lg5-h4	Ta8-c8	27.	f5xg6	h7xg6
13.	Kc1-b1	Pc6-a5	28.	Ka1-b1	Tf8-e8
14.	Da4-c2	e6-e5	29.	Le4-d3	Te8-e3
			30.	Th1-d1	Ld4-e5

wit geeft op.

Euwe bleek bereid een scherp openingsduel aan te gaan, maar bleef ook, tot het laatst, zoeken naar de meest logische zet. Na het gedwongen terugoffereren van het stuk (er dreigde 15. ... Lf5) kwam Fine er niet meer aan te pas. 19. f4 (i.p.v. de ontwikkelingszet 19. Lg2) was nog een listige val:

19. ... Lb4?, 20. De3 Lc5?, 21. F5 ! Lxd4, 22. Pf6+^{KW 23 Pd7+} Kg8, 23. Pxb6 Lxe3
24. Pxc8 en wit wint.

Nu komt na: 22. Pxf6+ Lxf6, 23. Lxf6 Dxf6 ; want op 24. Dxf6 volgt
24. ... Pd2+ en 25. .... Tc1 mat.

Na 23. ... Dxe4+ had Fine zich de rest beter kunnen besparen, maar misschien was Euwe in tijdnood.

DAAN SMIT

OVERSCHIE - DESISCO/WGM   2½-1½

Op 9 mei ontving Overschie de heren Hartoch (volgens Rinus de schuilnaam van een andere schaker), v.d. Weide, Witt en Borm. Aangezien deze Watergraafsmeer-spelers

een nogal goede reputatie hebben, die ze in ere houden door met hun team geregeld landkampioen te worden, waren de verwachtingen bij de Van Steenis-boys niet al te hoog gespannen.

Na 15 zetten tegen de ex-snelschaakkampioen van Andijk, meldde R.G. Hartoch echter:

"Mag ik remise nemen ? Het zit dicht". Hierop werd hij door zijn teamgenoten voor "dammer" uitgescholden, maar de eerste half was binnen. Lang zag het er naar uit dat het hierbij zou blijven. Aan bord vier had ik een slechtere stelling tegen Borm, maar als enige Overschie-speler meer tijd. We waren elk met een kwartier méér begonnen, maar Free en Jaap stonden snel een kwartier áchter.

Roelof vocht bovendien niet alleen tegen Witt, maar ook tegen diens loperpaar; het leek wel of er vier van die zwarte dingen op het bord stonden.

Jaap kwam tenslotte in forse tijdnood en van der Weide, die met rustig spel in het voordeel was gekomen, had hem een pion afhandig gemaakt.

Wit: vd Weide: Kg1, Dc6, Td1, Pd6, pi. a2, b2, c3, f2, g2 en h2

Zw.: vdHerik : Kg8, Df6, Td8, Pf8, pi. a7, e6, f7, g7, en h7.

Op de volgende frappante wijze maakte Jaap gebruik van de penningen:

1. ... De5 (niet 1. ... e5 wegens c3-c4-c5 enz.), 2. g3? (beter h3) De2, 3. Td4 Dxb2, 4. a4 e5 !!, 5. Tb4 (of 5. Th4 Dbl+ en 6. ... Dg6) Dcl+, 6. Kg2 Dh6, met winst van het paard.

v.d. Weide probeerde nog de tijdnood-truc 7. Pf5 (met enige kracht) en beleefde nog de voldoening dat de zaal mompelde "wit heeft een dame weggegeven (7. ... Dxc6 schaak)", alsof dat bij gelijke stelling zou zijn gebeurd.

Nu moesten Free en ik alleen maar niet allebei verliezen om het team op grond van de "hogere bord regel" te laten winnen. Borm overzag een goede zet, die hem een tweede pion zou hebben opgeleverd. (zelfs Henri zag die zet) en ging in een eindspel met ongelijke lopers zitten, waar hij niets meer uit kon halen.

Tenslotte wist ook Witt, ondanks een kwaliteit meer, niet door Free's verdediging heen te komen en kon van Steenis worden gehuldigd. Kort voor het einde bleek hij te zijn verdwenen. Had hij een andere uitslag verwacht ?

Zelf had ik gedacht "als nu het vijfde, dat hier ook speelt, wint, winnen wij ook wel van Watergraafsmeer". Het vijfde liep een achterstand van 2-3 op, maar toen wonnen vrijwel gelijktijdig v.d. Herik en Takkenberg. Het 5e won met 5-3.

DWS

WIST U DAT .....

Uit het clubblad van de S.V. MOERWIJK (januari-nummer) is me gebleken dat Moerwijkers nogal breeduit zitten. Volgens hun voorzitter (die schrijft echt in het clubblad, heus) bemannen 56 schakers regelmatig en 15 incidenteel de beschikbare plaatsen. Gerekend met een enkel ziektegevalletje en een incidenteel verjaardagje bezetten die heren daar gemiddeld 1,5 bord. Een hele prestatie, die nog meer relief krijgt, als u wist dat in alle 21 op dat moment gespeelde wedstrijden steeds volledig kon worden opgekomen.

Overigens spreekt die voorzitter de hoop uit, dat het ledental dit jaar op 120 kan worden gebracht. Dat is nogal wat van 56 + 15 naar 120. Of reken ik nou zo slecht ? Of hebben ze zoveel leden die beslist niet meedoen aan de "externe"? Bij het jubileumschaak waren 77 spelers aanwezig, waarvan 42 lid van Moerwijk. En hoe zit dat dan weer met de achterin geplaatste ledenlijst ? 104 namen ? Ik weet het niet meer, wist-u-dat ?

Overigens hebben 26 van de .... (56, 71, 42 of 104 leden. Vult u maar in.) een enquête beantwoord (dat lijkt tenminste wel op Overschie. Ze zijn daar ook te besodem..... om het gerechtvaardigde verlangen van de redactie te bevredigen) en 7 van hen (resp. 27%, 12 $\frac{1}{2}$ %, 17% of 7%) wilde een "wist-u-dat" rubriek; ... en dus kwam die er. Om het rekenwerk nog iets te compliceren, meldt de redactie overigens dat ± 34 leden die enquête beantwoordde. Hetgeen de vraag oproept wat die 8 die de wist-u-dat rubriek niet wilden en ook niet wel wilden dan wel hebben gezegd.

Tenslotte een interessant detail. Uit de enquête bleek dat er geen behoefte bestaat aan een harde kافت voor het clubblad, dus is toepassing van een harde kافت twijfelachtig, tenzij er adverteerders komen, want dan komt die harde kافت er toch.

U wil geschiede. Was het koning Willem I die bij een stemming zei dat slechts 34 leden tegenstemden en de rest dus vóór was ?

Uit de wedstrijdverslagen blijkt dat B. Verbaan (Moerwijk) in de 5e ronde tegen Th. van Schaik (Overschie????) speelde. Wil de penningmeester deze figuur eens herinneren.

Overigens een goed verslag van de hand van Nico Wasmus over de strijd Overschie Moerwijk II op 13 december 1975 welke met 7-3 in ons voordeel eindigde.

Hij noemt helaas niet elke Overschie-speler bij naam, maar je haalt ze er zo uit. Bijv.: "Kuiper, bord 9, staat een tikkeltje beter, zijn tegenstander heeft veel tijd gebruikt." Kijk, dan weet je: daar zat Engelfriet. Natuurlijk won Buik desondanks !

M. DEGELING

EEN WEDSTRIJDVERSLAG

(artikel met meer haakjes dan het wetboek van strafrecht)

Hoewel het idee mee eigenlijk minder aanstaat dan eerlijk is tegenover de lezers van "Overschie Schaakt", toch maar weer een wedstrijdverslag. Gelukkig wel een bijzondere wedstrijd, anders zou het gegaap achter tiepmasien en schaakblad waarschijnlijk niet van de lucht zijn. Het betreft het snelschaaktoernooi ter gelegenheid van Daan Smits verjaardag (ik heb geen flauw benul van zijn leeftijd, overigens: goede oplossingen inzenden), door dezelfde georganiseerd te Amsterdam, in de 2e Van Swinestraat (gezellige buurt, waar je nog op gemoedelijke wijze gemolesteerd wordt, 's avonds laat. Maar ach, dat gaat ook voorbij ....). De ruimte waar de schaakborden opgesteld zouden worden was genereus ter beschikking gesteld door de goedig ogende Willem Hoedemaker, manager van beroep (duistere bezigheid). Willem is voortdurend bezig zijn bejaarde woning te verbeteren en uit te breiden, een hobby die een niet geringe graad van gevaar kan bereiken in Amsterdams oude wijken (brak een arm). Omdat hij, Hoedemaker, bij een van zijn verbouwingen wat overenthousiast is geraakt, vindt de argeloze bezoeker van de zolder een heuse bar aldaar. Bier, jenever, springbok, whisky, wijnen, tosties, kassa, muziek, speelautomaten aan de wand, alles. Pijltjesbord.

In dit alcoholistenhemeltje (4-hoog) zou het toernooi dus plaatsvinden. Nu had ik mij voorgenomen voor één keer op tijd te komen dus kwam ik voor de zekerheid wat vroeger (zes uur vroeger) maar dat is een ander verhaal), zodat ik de gebeurtenissen van begin toetoeind kon meemaken. Het zou te ver voeren om een opsomming van alle aanwezigen te geven, die in de loop van de avond aanbelden om wat met stukken te schuiven (maar dan snel), ten eerste omdat het de lezers wel verschrikkelijk moet vervelen om al die namen van volkomen onbekende schaakvrienden van Daan door te moeten worstelen en ten tweede (vermoedelijk de belangrijkste reden) omdat ik me niet meer alle namen kan herinneren. Hierbij moet ik natuurlijk een uitzondering maken voor vaag bekende mannen als Henri Krop, Jan Beaufort, Arie van Dieren en mijn grote vriend Jan Busman, die zijn status van vriend, benevens andere prettige eigenschappen, niet in de laatste plaats dankt aan het feit dat hij er op dit kleine edoch sterk bezette toernooi zo mogelijk nog belabberder afkwam (ik zal geen cijfers noemen, uit vriendschappelijke discretie) dan M. van Kesteren (die toch een groot talent is).

De allereerste partij al ontmoetten deze twee onderdugs elkaar op het geblokte veld (de wereld is toch klein) en daar maakte het talent van Van Kesteren korte

metten met de onhandige, nerveuze, stukken omgooiende Busman (er zat geloof ik een luchtje aan de overwinning, maar ja, na verloop van tijd ruik je dat niet meer, nietwaar ?).

Tussen de rondes door werd er zeer veel geconsumeerd, dat kan ik me nog scherp voor de geest halen. Het tosti-apparaat van Willem Hoedemaker stond dan ook op roodgloeiend en de barkeeper (andere Willem, hoofdrolspeler in een van die reiswedstrijdverslagen) sliep die nacht beslist in met een trauma (sommige mensen slapen dan niet eens, dus is er nog hoop voor hem).

We speelden, speelden, speelden, schoven eigenlijk meer, wat later op de avond (maar dan snel); er vielen veel mensen af, die het huis scheldend verlieten, de buurt opschrikkend met hun uitroepen: "Waanzin" en "Schaakidioten", "gevaarlijke gekken" en "opsluiten" of "verbannen" naar een ver onbewoond eiland (Mallorca ?) dat zeg ik ervan !

Onverstoord bleven de rondes komen, iedere vorm van verzet negerend, bleef Daan indelen, indelen tot alle roosters en wedstrijd-schema's vol stonden met nullen en kruizen en totdat iedere naam een volledig ingevulde presen tielijst bezat. Herademen, drankje bestellen, tosties vliegen de bar over, het einde van de voorraad begint in zicht te raken.

Dat is het moment waarop Daan voorstelt om nog één klein "kompetitietje" te spelen. En we doen het nog ook. Nog maar acht man zijn er over (schaakidioten, gevaarlijke gekken, die inderdaad opgesloten moeten worden omdat ze nu eenmaal staatsgevaarlijk zijn). Tegen drie uur in de Amsterdamse nacht worden de laatste partijen gewonnen gegeven en de prijsuitreiking volgt. Plotseling doorzien we Daans smerige opzet. Met een triomfantelijke grijns neemt hij de door hemzelf uitgeloopte prijs in ontvangst, uit handen van zichzelf natuurlijk. Alleen van Kesteren bewees zijn superieure talent door op eervolle wijze zijn troostprijs in ontvangst te nemen (Busman behoorde tot de afvallers). Zeer constant gespeeld. Volgend jaar weer.

M.v.K.
(Martin van Kesteren)

EINDSTAND WINTERKOMPETITIE

1.	J. Klapwijk	1266	punten	24	partijen
2.	M. Degeling	1226		14	
3.	T. Jorem	1125		20	
4.	D.W. Smit	1113		11	
5.	G. Takkenberg	1099		19	
6.	J. Blonet	1052		13	
7.	J. v. Rijnsoever	1050		10	
8.	O.H.K. Roth	1035		20	
9.	F. Kandelin	994		13	
10.	A. Bangert	990		20	
11.	R.J. Kloek	983		11	
12.	H.M. Pijpers	983		22	
13.	A. Nederlof	947		14	
14.	A.M. de Greeve	947		14	
15.	F.E.A. v. Leeuwe	940		22	
16.	F.F. v.d. Bergh	891		14	
17.	C.W. Feelders	880		19	
18.	P. Heuving	818		13	
19.	S. Oosthoek	791		17	
20.	J.G. Hohne	740		12	
21.	J.L. de Jong	720		11	
22.	P.J. Dallau	684		22	
23.	G, de Vos	648		19	
24.	P.W. Kleinjan	640		15	
25.	J. Lignos	602		19	
26.	D. Verkarik	593		17	
27.	J. Kalkman	583		20	
28.	C.J. Geldhof	526		18	
29.	R. Verbeek	327		11	

de overige spelers speelden minder dan 10 partijen.

De prijsuitreiking van de wintercompetitie heeft bij het verschijnen van dit nummer reeds plaats gehad, of zal zo spoedig mogelijk plaats vinden.